

Färjestads BK perustettiin pienessä kioskissa reilut 70 vuotta sitten. Kioskista kasvoi Ruotsin johtava seura, joka haluaa viimeistään kymmenen vuoden kuluttua olla mukana Euroopan liigassa. Vajaan sadan hengen organisaatiota vetää Mr. Färjestad, Ruotsin Mr. Hockey, urheilujohtaja Håkan Loob, apunaan entiset maajoukkuetoverit, Thomas Rundqvist ja Bengt-Åke Gustafsson.

TEKSTI: RISTO PAKARINEN

KUVAT: PETTERI JANTUNEN JA FBK

FÄRJESTAD – EUROOPAN PARAS

FÄRJESTAD ON KUIN HERVANTA. Keski-suuren kaupungin esikaupunki, eli maailman mittakaavassa varsin pieni paikka. Ruotsinkin mittakaavassa se on pieni. Tai, ei Färjestadia oikeastaan kukaan muistaisi Karlstadissaakaan, jonka kaupunginosa se on, jos ei Färjestadissa olisi kahta asiaa: Löfbergs Lila Arenaa ja kadun toisella puolella olevaa ravirataa.

Karlstad puolestaan on tyypillinen ruotsalainen keskisuuri kaupunki, josta löytyy keskustori ja Valtionhotelli.

Se sijaitsee noin kolmen tunnin ajomatkan päässä Tukholmasta, Vänern-järven rannalla. Färjestadin liittymä tulee vastaan

pari kilometriä Karlstadin keskustan eteläpuolella. Moottoritie, E18, jatkaa matkaansa kohti Göteborgia ja Osloa.

Karl Herttua (josta tuli 20 vuotta myöhemmin Ruotsin kuningas, Karl IX) antoi Tingwallan kylälle kaupunkioikeudet vuonna 1584. Samalla kylä vaihtoi nimensä perustajansa mukaan Karlstadiksi. Paikkakunnalla oli ihmisiä noin seitsemän jääkiekkjoukkueen verran, 150 henkeä.

Vuonna 2004 Karlstadissa on 81000 asukasta. Ja kaikesta päätellen noin 80000 Färjestadin kannattajaa. Valitettavasti vain 8150 mahtuu seurain kolmisen vuotta vanhaan Löfbergs Lila Arenaan

kerrallaan. Paljon useampi mahtuu onneksi kaupungin torille juhlimaan FBK:n mestaruuksia.

Mutta ei kiirehditä asioiden edelle.

Saavun paikalle ottelupäivänä, ilta-päivällä. Färjestad pelaa illalla Luulajaa vastaan. Jäähallilla alkaa olla tohinaa jo kello 14. Liikkeiden hoitajat availevat ovia ja nostavat tavaroita esiin. Siivoja kiillottaa Löfbergs Lila Arenan pääsisäänkäynnin lattiaa. Färjestadin toimistohenkilökunta asettaa esiin seuran jäsenyyshakemuksia.

Löfbergs Lila Arena on oikeastaan vasta reilut kaksi vuotta vanha, vaikka FBK onkin pelannut ottelunsa samalla paikalla – ja itse asiassa samalla jäällä – vuosikymmeniä. FBK hävisi vuoden 2001 pitkäperjantaina kuudennen loppuottelun Djurgårdenille jatkoajalla, 2-1. Jo maanantaina purettiin vanhan jäähallin katto ja hallin rakennus/laajennustyöt alkoivat. Syyskuun lopussa, kun Elitserien taas käynnistyi, FBK pelasi uudessa, nykyaikaisessa hallissaan.

Seura oli ostanut jäähallin Karlstadin kunnalta vuotta aikaisemmin 1,5 miljoonalla kruunulla, eli noin 165 000 eurolla. Hintaa oli halpa, koska FBK oli jo 1990-luvun lopulla sijoittanut hallin kunnostus- ja parannustöihin noin 12 miljoonaa kruunua (1,3 miljoonaa euroa). Uuteen halliin FBK pisti 100 miljoonaa kruunua (11 miljoonaa euroa).

Viime joulukuussa Ruotsin Hockeyliigan puheenjohtaja Hans Nyberg kehui Karlstadin hallia Ruotsin Hockey-lehdessä. »Jääkiekko-ottelun pitää olla elämys. Karlstadissa ihmiset tulevat Färjestadin otteluihin hyvissä ajoin, he syövät hallilla, ostavat fanituotteita ja seurustelevat kaikessa rauhassa ennen ottelun alkua«, hän sanoi.

Samassa numerossa Karlstadin halli arvioitiin Elitserienin parhaaksi jäähalliksi. Listan kakkosena oli toissa kevään MM-areena, Göteborgin Scandinavium ja kolmosena Tukholman Globen. Molempien arvosanana, »kelpaa.«

Färjestad haluaa kovasti olla koko maakunnan, Värmlannin, seura, ja se näkyy myös hallissa. Sen seinillä roikkuu vanhoja valokuvia Värmlannin muista huippuseuroista vuosien varrelta, jalkapallosta jääpalloon ja jääkiekkoon.

Hallin pohjoisseinällä roikkuu kuusi mestaruusviiriä, vuosilta 1981, 1986, 1988, 1997, 1998 ja 2002. Sen vastakkaisella puolella, toisessa päädyssä, on neljän pelaajan jäädytetyt pelinumerot: Håkan Loob (5), Thomas Rundqvist (9), Tommy Samuelsson (2) ja Ulf Sterner (9).

Kentällä on kaksi joukkuetta, keltaiset ja lilat. Vauhti ei ole kovin kovaa, syötöt karkailevat ja ajankohtakin tuntuu oudolta Elitserien-joukkueelle. Kyseessä ei olekaan Färjestadin viimeistelyharjoitus, vaan sponsoreiden iltapäivä. He tulevat hallille jo puolenpäivän jälkeen, syövät lounaan hallin ravintolassa ja pelaavat reilun tunnin. Sen jälkeen heillä on käytettävissään hallin kokoustilat omiin palaverihinsa, kunnes on aika katsoa illan ottelu. Perjantaisin sponsorit ja muut VIPit saavat pelata Loobin, Rundqvistin ja edustusjoukkueen valmentajien, Bengt-Åke Gustafssonin ja Tommy Samuelssonin kanssa.

Färjestadin toimisto sijaitsee aivan jäähallin vieressä. Tai, ei »toimisto«, vaan Färjestadin Kartano. Menen ovesta sisään ja olen törmätä Bengt-Åke Gustafssoniin. Ehdin kuitenkin väistää vasemmalle. Samaan aikaan toisesta ovesta tulee Thomas Rundqvist, seuran markkinointijohtaja, joten pyörähdän punaiselle sohvalle

istumaan. Håkan Loob, urheilujohtaja, on pitämässä esitelmää sponsoreille ja hän on hieman myöhässä. Jään odottamaan. PR-päällikkö Jörgen Kazinski tuo minulle kupin kahvia. Löfbergin lilaa.

JÄÄPALLO OLI RUOTSIN ykköstalviurheilulaji 1900-luvun alkupuolella ja kun Gösta Jonsson, Sven Larsson, Erik Myrén ja Sten Bryske kokoontuivat Håfströmin kioskilla – 630 metriä nykyiseltä jäähallilta – he olivat perustamassa jääpalloseuraa. Kiistaa käytiinkin lähinnä seuran nimestä. Joku halusi nimeksi Färjestads Bandyklubb, toiset Boxningsklubb, eli nyrkkeilyseura. Koska jalkapallo oli kuitenkin tulevan seuran päälaji, Bollklubb oli lopulta luonnollinen valinta. Färjestads Bollklubb, FBK, oli syntynyt. Oli marraskuu, 1932. Jääkiekko tuli seuran ohjelmaan ensimmäisen kerran 1940-luvun puolivälissä, mutta uusi laji ei ottanut tulta alleen ja joukkue lopetettiin. Jääkiekkokaukaloissa FBK on esiintynyt yhtäjaksoisesti vuodesta 1956.

Seuran väreiksi valittiin vihreä, valkoinen ja kulta. Ensimmäisen kerran joukkue esiintyi lilassa peliasussa 1960-luvulla, kun Djurgårdenia aikaisemmin sponsoroinut Löfbergs Lila -kahvimerkki siirsi tukensa Färjestadille muutaman kauden ajaksi. Sitten FBK pelasi punaisissa pelipaidoissa

kauteen 1992–93 saakka, jolloin Karlstadissa päämajaansa pitävä Löfbergs Lila palasi FBK:n päätukijaksi ja peliasu vaihtui nykyisen kaltaiseksi. Sponsorisopimus on voimassa vielä ainakin seuraavat kolme kautta.

Vaikka menestys oli alussa hyvää ja seura nousi kohtuullisen nopeasti alasarjoista Ruotsin pääsarjaan, se voitti ensimmäisen mestaruutensa vasta 1981. Todellinen suurseura Färjestadista on kasvanut parin viime vuosikymmenen aikana.

Viimeisten 15 vuoden aikana Färjestad on voittanut neljä Ruotsin mestaruutta (1988, 1997, 1998 ja 2002) ja neljä hopeaa (1990, 1991, 2001 ja 2003). Se on siis ollut finaalissa kahdeksan kertaa 15 vuoden aikana.

HÅKAN LOOB JUOKSEE sisään ja seuraan häntä Kartanon toisen kerroksen kulumahuoneeseen. Loob hakee meille kupit Löfbergin lilaa ja istuu nojatuoliin.

Loob, jos kuka, on todellinen Färjestadin mies. Gotlannissa syntynyt Loob siirtyi Färjestadiin 18-vuotiaana nuorukaisena 1978 ja pelasi seurassa – NHL-vuosiaan lukuunottamatta 1983–89 – vuoteen 1996. Färjestadilla on urheilujohtajanaan mies, joka on tehnyt jääkiekkohistoriaa useampaankin kertaan.

»ME LAADIMME 3-4 VUOTTA SITTEN SEURALLE VISION, JONKA MUKAAN HALUAMME OLLA EUROOPAN PARAS SEURA, NIIN KAUKALOSSA KUIN SEN ULKOPUOLELLAKIN«.
– HÅKAN LOOB

Loob sai ensimmäisenä kasaan »Triple Gold Clubiin« vaadittavat mestaruudet, eli hän on voittanut maailmanmestaruuden (1987, 1991), olympiakultaa (1994) ja Stanley Cupin (1989). Hänellä on hallussaan Elitserienin yhden kauden pisteennätys, 76 pistettä 36 ottelussa. Hän on edelleen ainoa ruotsalainen, joka on tehnyt yhdellä NHL-kaudella 50 maalia.

Ja kun Loob päätti palata Calgarystä Ruotsiin, ei vaihtoehtoja ollut kuin yksi: Färjestad.

»Minä olin NHL:ssä kuusi kautta, mutta kun palasin Ruotsiin, en ajatellutkaan muita seuroja. Tilanne oli sama nyt, kun Bengt-Åke Gustafsson oli Sveitsissä ja halusi takaisin kotiin. Oli selvää, että hän tulisi tänne,« Loob sanoo.

Färjestad pitää huolen omistaan.

»Me laadimme 3-4 vuotta sitten seuralle vision, jonka mukaan haluamme olla Euroopan paras seura, niin kaukalossa kuin sen ulkopuolellakin. Niin kauan kuin emme pelaa Euroopan muita joukkueita

vastaan, kaikki on tietenkin spekulatiota, mutta se on varmaa, että jos Euroopan liiga syntyy, FBK haluaa ehdottomasti olla mukana,» Loob sanoo.

Itse asiassa, Loob uskoo, että Eurooppaliigaa tulee väkisin, sitä ei edes voi pysäyttää. Hän heittää ilmaan jopa ennustuksen aikataulusta.

»Uskon, että 5-7 vuoden kuluttua liiga on joko käynnissä tai vähintään juuri aloittamassa. Kotimarkkinat käyvät suurille seuroille liian pieniksi ja meidän on helpompi myydä esimerkiksi Ericssonille tai Nokialle koko Euroopan kattavaa liigaa kuin Elitsereniä tai SM-liigaa. Tilanne paranee heti, kun jääkiekko pystyy tarjoamaan Euroopan laajuiset markkinat. Tänne saadaan hyvä lätkäliiga, kunhan vain tehdään hyvin töitä,» Loob sanoo ja pui nyrkkiään kuin olisi juuri tehnyt maalin. »Meidän pitää vain tehdä yhteistyötä, ja olla .. united«, hän sanoo.

Eikö Eurooppaliigaa ole jo yritetty moneen kertaan? Se ei tunnu kiinnostavan tiukkoihin paikalliskamppailuihin tottuneita ruotsalais- tai suomalaiskannattajia.

»Ihmiset tulisivat katsomaan FBK:n ja Jokereiden matseja, jos ne olisivat ainoa vaihtoehto. Euroopan liiga ei toiminut, koska ihmiset eivät olleet tottuneet katsomaan seurajoukkueiden välisiä kilpaotteluita. Meidän parhaat matsimme ovat Göteborgia tai Leksandia vastaan, ja se on aina ollut niin, perinteet ovat 30 vuoden takaa. Sitä on mahdotonta muuttaa. Mutta jos FBK pelaisi Berliinin tai Pariisin tai Helsingin kanssa ja samassa sarjassa olisi myös Leksand, niin ihmiset innostuisivat. Jos ei ole muuta vaihtoehtoa, niin syntyy uusia perinteitä. Olen varma, että me myisimme Löfbergs Lila Arenan täyteen«, hän sanoo.

FÄRJESTAD VOITTI ENSIMMÄISEN mestaruutensa vuonna 1981. Håkan Loob pelasi tuolloin toista kauttaan edustusjoukkueessa. Hän siirtyi Karlskrona IK:sta Färjestadiin kaudella 1979–80, mutta oli käynyt tutustumassa seuran oloihin jo edellisenä keväänä. Seuran tuolloinen voimahahmo, Bob Björk, oli Håkania vastassa kahden nuoren FBK-pelaajan kanssa. Hän lätkäisi Tommy Samuelssonille 500 kruunua käteen ja käski tämän ja Thomas Rundqvistin pitää huolta Håkanista.

Pojat karauttivat suoraa päätä Systembolageettiin.

Håkan Loob teki kuitenkin sopimuksen Färjestadin kanssa ja muutti Karlstadiin. Seuralla oli muutama asunto kaupungin keskustassa, ja Loob muutti Bengt-Åke Gustafssonin tyhjäksi jättämään asuntoon. »Bengan« oli siirtynyt Washington Capitaliin. Loob sai myös Gustafssonin vanhan auton. Tulokaskauden päätteeksi Loob pökkasi Vuoden tulokkaan palkinnon.

ALUN PERIN URHEILUJOHTAJAKSI kaavailtiinkin Rundqvistiä. Färjestad on perinteisesti kasvattanut johtajansa itse. Esimerkiksi Conny Evensson nousi pelaajasta valmentajaksi ja siitä urheilujohtajaksi. Seurassa ei ole 25 vuoteen juurikaan ollut ulkopuolelta tulleita valmentajia, vaan se on turvautunut entisiin pelaajiinsa ja johtajiinsa: Evensson, Pär Bäckman, Bengt-Åke Gustafsson, Harald Lückner, Gunnar Johansson, Jörgen Palm...

Rundqvist kuitenkin suuttui seura-johdolle, joka oli mennyt hänen selkensä takana tekemään valmentajasopimuksia vuonna 1993. Hän päättikin jatkaa uraansa Itävallassa ja pelasi kolme kautta Feldkirchissä Bengt-Åke Gustafssonin kanssa.

Sillä aikaa Håkan Loob päätti nostaa

putket nauaan ja urheilujohtajan paikkaa tarjottiin hänelle. Loobin ura päättyi eräänä torstai-iltana välierätappioon Luulajalle, ja maanantaina mies istui Kartanossa seuran managerina. Joukkueella oli tuolloin vain neljä sopimuspelaajaa.

Loob teki kesän hartiavoimin töitä, käytti kaikki kontaktinsa ja saikin kasaan varsin iskukykyisen joukkueen. Olihan esimerkiksi maalissa muuan Markus Ketterer. Suurin löytö oli kuitenkin reilu parikymppinen Pelle Prestberg, jonka Loob löysi Munkforsista. Nuorukainen laitettiin Jörgen Jönssonin rinnalle ja hän palkitsi idolinsa, Loobin, tekemällä maaleja. Toisella laidalla pelasi Prestbergin paras lapsuuden kaveri, Peter Nordström, jonka kanssa hän oli pelannut jo Munkforsin aikoinaan. »Jönsson-ligan« oli syntynyt. Färjestad juhli keväällä kultaa, Prestberg oli Vuoden tulokas.

Seuraavalla kaudella Loob osoitti jälleen pelisilmää, kun hän hankki joukkueelle – joka siis puolusti mestaruutta – uuden päävalmentajan ykkösdivisioonasta. Bo »Kulon« Lennartsonin otteet Kumlan peräsimessä vakuuttivat Loobin. FBK ei ollut värvännyt valmentajaa oman organisaationsa ulkopuolelta 30 vuoteen, joten »Kulonilla« oli kovat paineet niskassaan.

Kiirettä piti muutenkin. Kun Loob aloitti seuran urheilujohtajana, seuralla oli toimistolla kaikkiaan viisi työntekijää. Vastuullista markkinointipäällikköä ei ollut.

Nyt toimistolla on 17 henkeä ja markkinointiosastolla kaikkiaan viisi FBK:ta myyvää ihmistä, heidän joukossaan Roger Johansson, FBK:n entinen puolustajalegenda. »Familjen Färjestad«, Färjestadin perhe, pitää huolta omistaan.

»Koska jääkiekkotoiminta ja muu bisnes on nykyisin yhtä, seuran hallitus

halusi, että markkinointijohtaja ja urheilujohtaja tulisivat hyvin toimeen keskenään ja tekisivät hyvin töitä yhdessä. Ja meidän olemme aina tulleet hyvin toimeen Thomaksen kanssa«, Loob sanoo. Niinkin voi sanoa. Färjestadin kaikkien aikojen paras maalintekijä on nimeltään Håkan Loob (262). Paras syöttäjä Thomas Rundqvist (257). Loob on sanonut Rundqvistin olleen paras keskushyökkääjä, jonka kanssa hän on pelannut. Bengt-Åke Gustafsson oli miehen mukaan hyvä kakkonen.

»Minä ja Håkan näemme toisiamme melkein joka päivä ja totta kai keskustelemme jatkuvasti kaikista seuraan liittyvistä asioista: joukkueesta, hallin tapahtumista tai joistakin muutoksista, joita haluamme tehdä. Toimimme siis toisillemme keskustelukumppaneina ja sparraajina. Usein keskustelemme myös organisaation kehitykseen ja koulutukseen liittyvistä asioista«, sanoo Thomas Rundqvist.

Näkemyistä Rundqvistillakin riittää, sillä mies on paitsi Färjestadin kaikkien aikojen paras syöttäjä, myös Ruotsin kiekkoatelistaa – »Stor Grabb«. Aatelointiin vaaditaan 100 A-maaottelua ja 100 urapistettä. Rundqvist pelasi 267 A-maaottelua, toiseksi eniten Ruotsissa ja eniten kaikista Färjestadin pelaajista. Hänet aateloitiin numerolla 124. Myös Tommy Samuelsson (114), Bengt-Åke Gustafsson (130) ja Håkan Loob (134) ovat »Isoja Poikia«.

NYT LOOB ON JO kokenut seurajohtaja, jonka lausunnot ohjaavat koko ruotsalaisia kiekkoilua. Färjestad on hänen johdollaan kohonnut Ruotsin suurseuraksi, josta muut ottavat mallia.

»Meillä on täällä hyvät olosuhteet, sillä Färjestadin ei tarvitse pelätä kilpailua muiden lajien tahoilta. Karlstadissa pelataan

LOOBIN URA PÄÄTTYI ERÄÄNÄ TORSTAI-ILTANA VÄLIERÄ-TAPPIOON LUULAJALLE, JA MAANANTAINA MIES ISTUI KARTANOSSA SEURAN MANAGERINA. JOUKKUEELLA OLI TUOLLOIN VAIN NELJÄ SOPIMUSPELAAJAA.

vähän jääpalloa, vähän jalkapalloa, mutta kaikki parhaat pojat pelaavat jääkiekkoa, ja kaikki Värmlannin yritykset ovat FBK:n takana«, Loob kertoo.

»On hauska, että Karlstadin kaltaisesta pienestä kaupungista tulee joukkue, joka rakentaa hyvän organisaation ja pärjää isojen kanssa. Seurasta on täällä Karlstadissa tullut selvästi iso osa muuta yhteiskuntaa. Jo se, että me työllistämme 80 henkeä, on täällä iso asia«, Loob sanoo.

Aivan. Färjestadin liikevaihto kaudella 2002–03 oli 101 miljoonaa kruunua, eli 11 miljoonaa euroa. Täksi kaudeksi liikevaihto on budjetoitu 110 miljoonaan (12,1 miljoonaa euroa), mutta jo jouluna näytti siltä, että se nousisikin 120 miljoonaan. Viime kauden voitto oli kaksi miljoonaa kruunua (220000 euroa), tällä kaudella sen odotetaan olevan samaa luokkaa. Seuran oma pääoma on noin 5 miljoonaa euroa, eli enemmän kuin esimerkiksi illan vastustajan, Luulajan, budjetti.

Elitserien-joukkueista Färjestadia parempan liiketaloudelliseen tulokseen on kahden viime kauden aikana yltänyt ainoastaan viime kauden mestari, Frölunda. Esimerkiksi tukholmalainen Djurgården teki yhteensä noin seitsemän miljoonan kruunun tappiot 2001–03. Malmön tappiot olivat parikym-

mentä miljoonaa kruunua, eli euroissakin yli kaksi miljoonaa. Loput tekevät joko hieman tappiota tai hieman voittoa.

KARLSTAD ON MUKAVA kaupunki. Sen tunnuskin on naurava aurinko ja »Sola i Karlstad« tunnetaan Ruotsissa kuten Naantalin aurinko tai Joensuun Elli Suomessa. »Sola« oli 1700-luvulla majatalon emäntänä Karlstadissa, mutta legenda aurinkoisesta naisesta elää yhä. Toisaalta, aurinko sopii kaupungin symboliksi jos siksikin, että se on yleensä tilastojen kärjessä, kun Ruotsissa lasketaan aurinkoisten päivien määrää.

Jos on Karlstadissa aurinkoista, niin sitä se on myös Färjestadissa.

Hyvät olosuhteet mahdollistavat aidosti ammattimaisen toiminnan. Färjestadilla on oikeastaan kaikki palaset paikoillaan: hyvä halli, taitava ja kokenut organisaatio, kannattava bisnes ja jäällä joukkue, joka johtaa runkosarjaa tälläkin hetkellä. Loob myhäilee ja ottaa siemauksen kahvia.

»Tarkistimme visiotamme, kun uusi halli valmistui«, hän sanoo. »Nyt tavoitteenamme on olla Euroopan paras seura, mutta tavoite ei merkitse mitään, mikäli organisaatio ei ymmärrä sitä. Kaikkien pitää ymmärtää seuran visio. Jos vahtimestari ei

ymmärrä sitä, jotain on pielessä. Minulla on tapana sanoa, että jäähallin vahtimestarin pitää osata tehdä hyvä jää, mutta hänen pitää myös jutella kaikkien kanssa – useilla eri kielillä. Jos meidän tavoitteenamme kerran on olla Euroopan liigassa, pitää vahtimestarinkin pystyä puhumaan ainakin englantia, ehkä saksaa, miksei suomeakin«, Loob kertoo.

»Tällä hetkellä meillä on hyvät olosuhteet tehdä töitä, koska FBK:n brandi on hyvä, meillä ei ole skandaaleja. Entisetkin pelaajat kehuvat Färjestadia. Oli mukava lukea lehdestä, kuinka vain yhden kauden meillä pelannut Vesa Toskalakin kehuu FBK:ta parhaaksi organisaatioksi, jossa hän on koskaan pelannut«, hän sanoo.

Färjestadissa pelaajista pidetään huolta ja he ovat sankareita. Vastoinkäymisissäkin heitä kannustetaan, eikä ruveta haukkumaan ja painamaan alaspäin. Färjestadin pelaajien tukena on paitsi seuran organisaatio, myös ainakin Karlstad, usein myös koko Värmlanti.

Löfbergs Lila Arenalla on kulmassa myös »sininen huone«, joka on tarkoitettu pelaajien perheille ja ystäville. Siellä pelaajien kumppanit voivat katsella ottelua yhdessä, rauhassa, ja lapset voivat leikkiä keskenään. Färjestadin perhe pitää todellakin huolta toisistaan.

»Panostamme paljon siihen, että pelaajat ja perheet viihtyvät hyvin. Jos pelaajalla ei ole kotona kaikki hyvin, niin se näkyy nopeasti kaukalossa. Se näkyy varsinkin ulkomaalaisten kohdalla, sillä vaikka hankkimamme pelaaja itse pääseeikin nopeasti sisään joukkueeseen, vaimolla ja lapsilla voi olla vaikeampaa hankkia ystäviä. Yleensä otteluissakin on vain tarjolla yksi tuoli, ja silloin voi olla vaikeaa oppia tuntemaan edes muiden pelaajien vaimo-

ja,« Loob sanoo. »Meillä pelaajien perheet istuvat yhdessä, he syövät illallista saman pöydän ääressä ja heille muodostuu oma verkosto. Se on varmasti yksi syy siihen, että ulkomaalaispelaajat viihtyvät meillä yleensä hyvin«.

Suomalaispelaajat ovat usein olleet Färjestadissa avainpelaajia: Hannu Lassila, Erkki Laine, Markus Ketterer, Marko Virtanen, Marko Jantunen ja tällä kaudella Janne Grönvall, Hannes Hyvönen ja Sinuhe Wallinheimo. Hannes Hyvönen viihtyy Karlstadissa mainiosti.

»Soitin Marko Jantuselle, joka pelasi tuolloin seurassa. Hänellä oli ainoastaan positiivista sanottavaa Färjestadista. Hyvä organisaatio, hyvä joukkue, hyvä valmentaja. Ruotsalainen huippujoukkue, joka taistelee aina mestaruudesta«, Hyvönen kertoi ruotsalaiselle Hockey-lehdelle marraskuussa 2003.

HÄKAN LOOB OLI pelaajana tarkka ja huolellinen. Peliin valmistautuminen oli hänelle tärkeä osa kokonaisuutta ja hän jakaa vieläkin projektit kolmeen osaan: ennen, aikana ja jälkeen. Valmistautumisen pitää olla huolellista ja tarkkaa, että pystyy ylipäättään pelaamaan tai toimimaan, projektin aikana pitää antaa kaikkensa ja sen jälkeen se pitää analysoida ja oppia virheistä.

»Totta kai koko organisaation pitää valmistautua ja parantaa osaamistaan koko ajan, harjoittelehan jääkiekkjoukkuekin kesällä«, Loob sanoo.

Arkipäiväisen kehittymisen lisäksi FBK kerää koko henkilöstönsä yhteen tasaisin väliajoin.

»Koko henkilöstö huolehtii seuran historian vaalimisesta. Meillä on tapana levittää seinälle suuri lakana, johon kukin

YLHÄÄLTÄ MYÖTÄPÄIVÄÄN: NUORI PELLE PRESTBERG PÄÄSI IDOLINSA, HÅKAN LOOBIN, SYLIIN. NYT LOOB ON FBK:N URHEILUJOHTAJA JA PRESTBERG »UUSI LOOB«, MAALITYKKI; LÖFBERGS LILA ARENA ON RUOTSIN Hienoimpia HALLAJA; TÄLLÄ TORILLA KARLSTADILAISET JUHLIVAT FBK:N MESTARUUKSIA.

saa kirjoittaa itselleen tärkeitä vuosia. Aikajana lähtee vuodesta 1932, jolloin FBK perustettiin. Kaikkien pitää ensin näkin ymmärtää se», Loob sanoo. »Joku kirjoittaa sinne vuoden 1981 – ensimmäinen mestaruus – joku toinen jotain muuta. Kun kaikki ovat kirjoittaneet omat tärkeät vuotensa ja kertoneet niistä muille, koko henkilöstö ymmärtää seuran historian ja perinteet. On tärkeää muistaa, että se mitä teemme nyt, on hyvä asia, mutta vain pohja, jolta ponnistaa vieläkin pidemmälle«, hän sanoo.

Loob virnistää ja siemaisee jälleen kahviaan.

»Minä vitsailenkin henkilökunnan kanssa, että kuulentoonkin valmistauduttiin aika kauan, mutta kuussa on jo käyty. Kaikki on mahdollista. God knows«, hän sanoo ja iskee silmää.

Samassa »Kulon« kurkistaa Loobin toimistoon. Miehet vaihtavat muutaman

sanan illan ottelusta, johon on aikaa enää pari tuntia. »Kulon« toimii nykyisin Färjestadin apulaisurheilujohtajana, osana seuran johtoryhmää.

»Kulon« katoaa oviaukosta ja Loob naureskelee. »Kulon, hauska kaveri«, hän sanoo. Ainakin johtoryhmä tuntuu tulevan hyvin toimeen keskenään.

»Meillä on täällä loistava tiimi, tämä »Färjestadin Perhe«. Joissakin organisaatioissa johtajat pelkäävät paljastavansa tietämättömyytensä ja he hakevat mieluummin apua oman organisaationsa ulkopuolelta. Se on tyhmää. Hyvä yhteishenki on varmasti menestyksemme salaisuus«, Loob toteaa.

Joulukuussa seura teki suurimman tähtensä, Jörgen Jönssonin, kanssa kolmen vuoden jatkosopimuksen. Samalla Jönssonista ollaan leipomassa uutta palaa Färjestadin johtoryhmään.

Perheeseen.

FÄRJESTAD ON SIIS muutamassa vuodessa laittanut organisaatiotaan pala palalta ammattimaisempaan kuntoon, ja nyt se ei häpeä kenenkään rinnalla. Jollakin muulla seuralla saattaa olla isompi halli, parempi joukkue, kuuluisampi valmentaja, suuremmat tulot, isommat voitot, mutta kokonaisuutena Färjestadia ei lyö mikään eurooppalainen seura.

Organisaatio on silti nälkäinen ja haluaa jatkuvasti eteenpäin. Häkan Loobin puheissa Eurooppa-liiga toistuu jatkuvasti.

»Totta kai pitää olla sellainen meno päällä, että yrittää olla aina hyvä. Pahinta on se, että organisaatio on tyytyväinen, kun kaikki tuntuu olevan hyvin. Ollaan vain tässä, kun kaikki on niin hyvin – asenne ei kannna pitkälle«, hän sanoo.

Nyt koko Värmlannin maakunta on Färjestadin takana, mutta vielä 1960-luvulla seura oli ehkä alueen kolmonen, edellään ainakin Grums ja Forshaga. Vasta, kun FBK meni ohi, niin se sai lisää kannattajia.

»Joidenkin mielestä me olemme saaneet liian paljon liian nopeasti ja se on aika ymmärrettävää. Ykkönen halutaan aina kaataa. Omasta mielestäni me olemme kuitenkin olleet hyvä esimerkki muillekin pienille seuroille. Ei kukaan voi jäädä paikoilleen, ja myydä makkaraa 5 000 katsojan halleissa. Kilpailu on kovaa, ja koko Ruotsin jääkiekon pitää olla samassa rintamassa, oli kyseessä sitten palkka-, halli- tai pelifilosofia«, Loob sanoo.

Silti mies haluaa pitää kiinni oman seuransa oikeudesta tehdä asiat parhaaksi katsomallaan tavalla. Se kävi selväksi vajaat pari vuotta sitten, kun Ruotsin jääkiekko-liitto laati uuden ohjelmajulistuksen, jolla maan kiekkoilua yritettiin virkistää. Eräs liiton vaatimuksista oli, että kaikilla Elitserien-joukkueilla pitää olla A-juniorijoukkue.

Karlstadissa julistusta pidettiin lähes henkilökohtaisena osoitteluna, sillä Färjestadilta juniorijoukkue puuttui. Ja puuttuu.

Färjestadilla on kuitenkin laajaa junioritoimintaa ihan pikkunassikoista B-juniori-ihin saakka. Siinä vaiheessa juniorit jättävät Färjestadin yhteistyöseuraan ja naapurisiin, Skåreen, jolla on sekä A-juniorijoukkue että Allsvenskanin, eli ykkösdivisioonan joukkue.

»Meidän juniorimme siirtyvät Skåreen, koska haluamme, että parhaat pääsevät pelaamaan miesten kanssa tarpeeksi ajoissa. Juniorisarja pitää toki olla, mutta meillä on Värmlannissa asiat siinä mielessä hyvin, että aivan Karlstadin lähistöllä on monia hyviä ykkösdivisioonajoukkueita ja Skåren pojat saavat hyviä pelejä. Jos meillä olisi vain juniorijoukkueet, hyppäys Elitserieniin olisi liian iso«, Loob sanoo ja pui taas nyrkkiään kuin tuulettaisi maalia.

Färjestadin systeemissä parhaat pelaajat pääsevät pelaamaan miesten otteluita jo 17-vuotiaina. Vaikka Skåre-yhteistyö onkin ollut virallisesti voimassa vasta pari vuotta, nykyjoukkueessa on kymmenkunta pelaajaa, jotka ovat kulkeneet vastaavanlaisen reitin Elitserieniin.

»Peli on Allsvenskanissa kuitenkin vähän kovempaa. Mutta on tärkeää, että kaikki pelaajat eivät ole nuoria pelaajia, ainakin puolet pitää olla kokeneita jyrä, sellaisia 23–30 –vuotiaita. Se on hyväksi harjoittelussa ja ennen kaikkea se tuntuu pukukopissa«, hän sanoo.

Loobin mukaan Färjestadilla on nyt noin kymmenkunta pelaajaa aivan ykkös-joukkueen kynnyksellä.

Färjestad ei siis mittaa menestystä juniorimitaleilla, kuten esimerkiksi Frölunda tai ehkä Jokerit. »Minusta se on vaarallista. Vaikka menestystä tulisikin, ei

»KAUKALOSSA VÄLIIN MAHTUU EHKÄ JOKU HEIKOMPIKIN KAUSI, MUTTA MEIDÄN TAVOITTEEMME ON JA PYSYY AINA SAMANA: ME HALUAMME VOITTAA«. – THOMAS RUNDQVIST

se takaa hyvien pelaajien kasvattamista. Jos haluamme, että »Nissestä« tulee hyvä pelaaja, »Nisseä« pitää auttaa. Eikä vain sanoa, että pelaa tuolla niin katsotaan, onko sinusta mihinkään«, Loob sanoo.

FBK KEHITTÄÄ PARHAILLAAN kykyjenetsintäänsä. Seura on palkannut Eurooppaan yhden pääkykyjenetsijän, jolla on vuorostaan joka maassa omat apulaisensa. Pelaajien arviointi ja löytäminen on eräs seuran tärkeimmistä tehtävistä juuri nyt.

Karkeasti ottaen voidaan sanoa, että Färjestadilla on ollut maailman parhaat tiedot Värmlannin pelaajista, erinomaiset tiedot ruotsalaispelaajista, kohtuulliset tiedot suomalaisista maajoukkuepelaajista ja agenttien faksit muista.

Håkan Loob ponnahtaa seisomaan. Hän kävelee nopeasti työpöytänsä luokse. »Haluatko nähdä, kuinka täällä on ennen scoutattu«, hän sanoo ja virnistää leveästi. Loob avaa kaapin ja nostaa esiin noin 30 sentin paksuisen paperinipun. »Tällainen nippu meillä on näitä agenttien myyntifakseja«, hän sanoo ja istuu taas nojatuoliinsa.

»Ei tässä mitään pahaa ole, ihan hyvät perustiedot näistä saa«, Loob sanoo ja ottaa päällimmäisen faksin. »Ahaa, Janne Ojasen sopimus päättyi 2004 (nyt Ojasella on uusi sopimus Tapparannan kanssa, toim.huom.). Usein jääkiekkoilulliset tiedot ovat kuitenkin aika huonot. Sitä paitsi, ensin minun pitää tietää Färjestadin tarpeet ja sitten löytää niitä vastaava pelaaja«, hän jatkaa. On luonnollisesti seuralle halvempaa vastaan-

ottaa agentin faksi kuin scoutata, ja onpa sopimuksia tehty ruotsinlaivalla sattumalta tavattujen pelaajienkin kanssa. Färjestad haluaa kuitenkin panostaa pelaajien etsintään, sillä se on menestyksen avain.

Loob ja »Kulon« ovat mukana jokaisessa Färjestadin ottelussa, myös vierasotteluissa ja kaikki – Gustafsson, »Kulon«, Loob, Rundqvist, Samuelsson – keskustelevat paljon joukkueen asioista. Se kertoo paljon seuran ilmapiiristä ja seurahengestä.

HÅKAN LOOB HYPPÄSI siis suoraan pukukopista urheilujohtajaksi. Saavutukset ovat kuitenkin olleet huippuluokkaa, joten siirto ei ollutkaan kovin vaikea. Vai?

»Kun rooli vaihtuu pelaajasta seura-johtajaksi, opittavaa on paljon. Varsinkin, kun minulla ei ole akateemista koulutusta. Huomasin alussa joka päivä oppivani paljon. Alussa oli tärkeää sanoa heti, että tarvitsin apua kokeneemmilta henkilöiltä. En olisi voinut kuvitellakaan, että olisin ruvennut määräälemään Lars Glennertiä, seuran toimitusjohtajaa ... hän on ollut Färjestadissa aina«, Loob sanoo.

Pelaajan ja seurajohtajan roolien välillä on kuitenkin perustavanlaatuisen ero. Pelaaja vastaa lopulta kuitenkin vain itsestään, yksilönä. Pelaajan näkökenttä voi olla hieman suppeampi ilman, että joukkueen tai koko seuran menestys siitä heikkenisi. Seurajohtajalle nimi pelipaidan etupuolella on kaikkein tärkein asia. Selkäpuolella kun sitä nimeä ei olekaan.

Loob oli pelaajana pohjimmiltaan

maalitykki. Esimerkiksi, kun Loob teki Elitserienin kaikkien aikojen yhden kauden piste-ennätyksen, tehot olivat $42+34=76$.

»Pelaajana olin itsekkäämpi, ja halu olla paras oli paljon suurempi. Melkein niin, että harmitti, jos pelikaveri teki maalin enkä minä«, Loob nauraa. »Nyt ei ole tärkeää, että minä olen paras vaan, että me olemme parhaita«.

»Minun tehtäväni on yksinkertainen: pitää huoli, että joukkueella on oikeat pelaajat ja oikea valmentaja, ja heillä on oikeat palkat. Koska kaikki on kuitenkin yhteydessä kaikkeen, urheilu liittyy markkinointiin ja markkinointi urheiluun, niin urheilujohdaja on jokapaikan höylä«, hän sanoo.

Vauhdikas ja hyväntuulinen Håkan Loob antaa koko organisaatiolle leimansa, mutta samat teemat toistuvat kaikkien seuran edustajien kanssa jutellessa. Färjestad on organisaationa yhtenäinen, määrätietoinen ja energinen. Se on enemmän kuin osiensa summa, eikä yhden miehen poistuminen heilauttaisi koko laivaa – ainakaan haaksirikkoon saakka.

»Vuonna 2010 Euroopassa on oma ammattilaissarja tai ainakin Super Sixistä kehitetty versio ja me olemme luonnollisesti mukana«, sanoo myös markkinointijohtaja Thomas Rundqvist. »Kaukalossa väliin mahtuu ehkä joku heikompi kausi, mutta meidän tavoitteemme on ja pysyy aina samana: me haluamme voittaa«.

ILTAPÄIVÄ ON pimentynyt illaksi. Elitserien-ottelut alkavat seitsemältä, mutta Löfbergs Lila Arenalla vilisee ihmisiä jo puoli kuudelta. Parkkipaikat täyttyvät nopeasti ja pelipaitaiset katsojat marssivat omalle paikalleen seisomakatsomoon. Seisomakatsomoperinne on pitkä, eikä Färjestad halunnut katkaista sitä uudessakaan hallissa.

FBK saa loistavan alun otteluun, kun Peter Hammarström tekee maalin jo 22 sekunnin pelin jälkeen. Kuuluttaja aloittaa, »Färjestadin ensimmäinen maali, maalintehtijänä Peter.« ja 7 548 katsojaa vastaa: »HAMMARSTRÖM«. Kylmät väreet menevät selkääni pitkin. Ilmassa on seuran logon mukaisesti susienergiaa.

Seisomakatsomon keskellä seisoo hattupäinen mies, lila pelipaita päällään. Paidassa on numero 73 ja selässä lukee Henka. Hän johtaa huutosakkia: »Vi är Färjestads-fans allihopa«. Välillä »Henkan« ryhmä kannustaa Pelle Prestbergiä, joka johtaa Elitserienin pistepörssiä.

Prestberg kävi pelaamassa pari kautta Frölundassa, mutta ei siellä oikein loistanut. Färjestadissa mies otettiin tuhlaajapojan tavoin vastaan ja mies vastasi siihen parhaalla mahdollisella tavalla: tekemällä maaleja.

Koska Färjestad on kuin perhe, sen jättäminen ei aina ole helppoa. Esimerkiksi Fredrik Olaussonin sanotaan suututtaneen Loobin niin pahoin, että mies »ei enää koskaan pelaa Färjestadissa«, tietävät kannattajat. Olausson oli tulossa Färjestadiin jo monena kesänä, mutta vedätti sopimusneuvotteluissa aina joltakin muulta seuralta paremman tarjouksen. Nyt ei enää tarvitse.

Färjestad voittaa ottelun lopulta 3-1 ja karlstadilaiset loistavat kilpaa kaupunkinsa logon kanssa. »Henkan« visio seuran tulevaisuudesta osoittaa, että koko kaupunki on todellakin seuran takana ja, että Loobin ja kumppaneiden viesti on mennyt hyvin perille.

»Minä toivon, että Färjestad on jatkossakin Elitserienin parhaita joukkueita ja taistelee mestaruudesta. Toivottavasti myös Eurooppa-liigasta tulee totta jossain vaiheessa«, hän sanoo.

Färjestadin perhe voi hyvin.

LOOBIN LIIGA

Håkan Loob on innokas Eurooppaliigan puolestapuhuja. Hän pysyy tuskin paikallaan kertoessaan ideoistaan. Ja niitä riittää.

»Eikö olisi hauskaa nähdä parhaat suomalaiset pelaajat taas suomalaisissa kaukaloissa? Tomi Kallio ja Kimmo Rintanen taas Turussa, tai Ville Peltonen Helsingissä. Parhaat suomalaiset pelaavat kuitenkin ulkomaisissa seuroissa, mutta Eurooppaliigassa he palaisivat kotiin!

Jos ajatellaan helsinkiläisiä faneja, kuinka hauskaa on katsoa HIFK-Pelicans –matsia, jos vaihtoehtona olisi vaikka HIFK-Bern? Nyt pitää muistaa, että molemmissa vaihtoehtoissa olisi samat kaksi tärkeää pistettä panoksena. Sarjan suunnitteleminen ja rakentaminen vie aikaa, mutta sinnepäin ollaan menossa.

Usein, kun Eurooppaliigasta puhutaan, esiin nousee aina vain Tukholma, ehkä Göteborg. Eikö voitaisi tehdä sarja, jossa olisi mukana useita suomalaisia ja ruotsalaisia seuroja? Euroopan liigassa voisi hyvin olla »Pohjoislohko«, jossa olisi Färjestad, Frölunda, Leksand, MoDo, Oslo, Köpenhamn, Hampuri, Helsinki, Turku, Tampere, Oulu... onhan NHL:nkin konferensseissa 15 joukkuetta. Miksi Eurooppaliigassa olisi vain kaksi Suomesta ja kaksi Ruotsista? Pitää ajatella suuremmin.

»Hjalliskin« haluaisi varmasti Eurooppaliigan.

Paras tapa saada se aikaan olisi etsiä Euroopasta – Pohjoismaista – joukko vahvoja henkilöitä, jotka laatisivat vahvan konseptin usealle joukkueelle. Jos ajattelee pientä, tuloksena on pientä.

Esimerkiksi FC Kööpenhaminan omistaja Flemming Östergaard sanoo ihan avoimesti haluavansa panostaa urheiluun. Varmasti Norjastakin löytyy tahoja, jotka haluaisivat omistaa seuran jääkiekon Eurooppaliigassa.

Tämä ryhmä tekisi sitten konseptin kanssa töitä salaa. Tehdään vuosi kunnolla töitä ja sitten voi varmasti esitellä vahvan konseptin, omistajat ja tukijat. Kyllähän jo Pohjoismaissakin hyviä yrityksiä riittää, esimerkiksi Carlsberg, Nokia, Ericsson ja Cloetta«.

JOENSUUN JÄÄHALLI, 11.1.2004, KLO 19.20